

18. novembra: výročie posviacky bazilík sv. Petra a sv. Pavla, apoštolov

Komentár k evanjeliu na sviatok výročia posviacky bazilík svätého Petra a svätého Pavla. „Budte si istí, že som to ja, nebojte sa. Peter mu odpovedal: Pane, ak si to ty, rozkáž mi, aby som prišiel k tebe po vode“. Dnešný sviatok je dôvodom ďakovať Bohu za vieru, ktorú nám dal v Petrovi, aby sme prostredníctvom pápeža riadili loď Cirkvi.

14.11.2023

Evanjelium (Mt 14, 22-33)

A hneď rozkázal učeníkom, aby nastúpili na loďku a išli pred ním na druhý breh, kým on rozpustí zástupy. Keď rozpustil zástupy, vystúpil sám na vrch modliť sa. Zvečerilo sa a on tam bol sám. Loďka bola už mnoho stadií od zeme a zmietali ňou vlny, lebo vietor dul proti nim. Nad ránom sa, kráčajúc po mori, blížil k nim Ježiš. Keď ho učeníci videli kráčať po mori, vzrušení vraveli:

„Mátoha!“ A od strachu vykriekli.

Ale Ježiš sa im hneď prihovoriť:

„Vzchopte sa! To som ja, nebojte sa!“

Peter mu povedal:

„Pane, ak si to ty, rozkáž, aby som prišiel k tebe po vode.“

On povedal: „Pod!“

Peter vystúpil z lodky, vykročil po vode a šiel k Ježišovi. Ale keď videl silný vietor, naľakal sa. Začal sa topiť a vykrikol:

„Pane, zachráň ma!“

Ježiš hneď vystrel ruku, zachytil ho a povedal mu:

„Maloverný, prečo si pochyboval?“

A keď vstúpili do lodky, vietor utíchol. Tí, čo boli na lodke, klaňali sa mu a vraveli:

„Naozaj si Boží Syn!“

.....

Komentár

Počas svojho života na zemi si Ježiš vždy našiel čas na modlitbu, aj keď sa zdalo, že plány sa komplikujú. V scéne, na ktorú sa dnes pozeráme, vidíme, ako s božskou prezieravosťou prikazuje učeníkom, aby nastúpili do člna a išli pred ním, zatiaľ čo on posielal zástup preč. Jeho skutočným cieľom však bolo byť sám so svojim Otcom.

To, čo nasleduje v tú noc, je druh viery, ktorej hlavným hrdinom je Peter.

Učeníci zápasili s protivetrom a rozbúreným morom. To sa stáva, keď sa odvrátíme od Pána a ocitneme sa zmietaní vlnami neistoty a sklúčenosti.

Je to niečo, čo Boh predvídal, aby sa s nami opäť stretol: „Nebojte sa, Ja som“, hovorí, pričom používa meno, ktoré Boh zjavil Mojžišovi na vrchu Sinaj (Ex 3, 14). V tejto chvíli sa Peter vo svojej veľkej viere chopí bláznivej

iniciatívy a ide za Majstrom: „Rozkáž mi, aby som prišiel k tebe po vode“.

Naučil sa to od neho: „Veru, hovorím vám: Keď niekto povie tomuto vrchu: ‚Zdvihni sa a hod’ sa do mora,‘ a vo svojom srdci nezapochybuje, ale uverí, že sa stane, čo povedal, stane sa mu to“ (Mk 11, 23). Peter tu neprosí o to, aby bol vrch hodený do mora, ale aby sa v ťažkej chvíli vrátil k Ježišovi. A tak pred užasnutými očami svojich spoločníkov začína kráčať po vode.

Akú radosť mal Ježiš, keď videl tento skutok hlbokej viery kniežaťa apoštolov! Skutky viery sú jednou z vecí, ktoré Ježiša ohurujú: „Aká veľká je tvoja viera“ (Mt 15, 28).

Niečo však tomuto prejavu viery chýbalo a Peter sa začal potápať? Až kým nezakričal: „Pane, zachráň ma“.

Pravá viera nie je ovocím našich vlastných síl, ale niečím, čo pochádza

z Božej ruky, ak sa k nemu modlíme a zverujeme sa mu. A „Ježiš hneď vystrel ruku“, „zachytil ho“ a povedal mu: „Človek malej viery“. Tón týchto slov nie je tónom sklamania, ale povzbudenia: „Peter, obdivoval som tvoj skutok veľkej viery, ale nezabudni, že bezo mňa nemôžeš nič urobiť“. A hneď sa utíšil vietor.

Dnes je dobrý deň na to, aby sme ďakovali Bohu za základ viery, ktorý nám dal v Petrovi, cez ktorého kormidluje loď Cirkvi.

Giovanni Vassallo // Fotka:
Stefan Wise LC - Cathopic